

עת"מ 8764/08

בפני הנשיאה מוסיה ארד

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

העותרים: ע' ס' ועוד 16 קטינים אח'

ע"י ב"כ עוה"ד טלי ניר/ ואו נסרין עליאן ו/או דן יקיר
ו/או דנה אלכסנדר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או מיכל פינצ'וק
ו/או עאוני בנא ו/או לילה מרגלית ו/או לימור יהודה
ו/או עודד פלר ו/או גיל גן-מור ו/או נסראת דקואר

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

ת"ד 34510, ירושלים 91000

טל': 02-6521218; פקס: 02-6521219

- נ ג ד -

המשיבים: 1. עיריית ירושלים

באמצעות עו"ד דן בן טל

ככר ספרא 8 ירושלים

טל: 02-62977586/7; פקס: 02-6297125

2. משרד החינוך

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

באמצעות עו"ד גור רוזנבלט

רח' מח"ל 7 מעלות דפנה, ירושלים

טל: 02-5419555; פקס: 02-5419581

הודעת העותרים בדבר מחיקת העתירה ובקשה לפסיקת

הוצאות

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 4.12.08, מתכבדים העותרים לעדכן את בית המשפט על ההתפתחויות שחלו בעניינם ומבקשים למחוק העתירה.
2. עניינה של עתירה זו, שהוגשה ביום 23.9.08, הוא בפגיעה בזכות לחינוך של העותרים -17, תושבי ירושלים המזרחית, הנמצאים בגיל לימוד חובה. העותרים ביקשו ללמוד במוסדות החינוך של המשיבה 1 בהתאם להוראות חוק לימוד חובה, התש"ט-1949, אולם למרות פניות חוזרות ונשנות של העותרים למשיבה 1, לא נמצאה להם מסגרת חינוכית

רשמית, גם לאחר התחלת שנת הלימודים תשס"ט. המשיב 2 נמנע מלהפעיל את סמכותו על מינהלת החינוך של עיריית ירושלים על מנת שזו תקדם פתרון ללימודי העותרים.

3. על כן, ביקשו העותרים את הסעדים הבאים:

א. להורות למשיבים להסדיר את לימודי העותרים 1 עד 17 בבתי ספר של המשיבה 1 בירושלים המזרחית בשנת הלימודים הנוכחית תשס"ט.

ב. להורות למשיבים להשלים את חומר הלימודים, אשר העותרים הפסידו, באמצעות מתן שיעורי השלמה לעותרים בבית או בבית הספר.

ג. אם יתברר כי המשיבים אינם מסוגלים להבטיח את לימודי העותרים בבתי ספר של המשיבה 1 בירושלים המזרחית, להורות למשיבים לשאת בעלות לימודיהם במוסדות חינוך אחרים.

4. בעקבות הגשת העתירה ולקראת הדיון הראשון בה, הודיעה המשיבה 1 כי היא מסדירה את לימודי העותרים במוסדות החינוך שלה. הדבר ארך שבועות ארוכים ולבסוף, למעלה מחודש וחצי לאחר תחילת שנת הלימודים, הסדירה המשיבה 1 את לימודי העותרים בבתי ספר בירושלים המזרחית.

5. בעקבות העתירה נרשמו מרבית העותרים למערכת החינוך העירונית. יחד עם זאת, העותרים 3,4,9 ו-11 בחרו שלא לקבל את הצעת הרישום מטעם משיבה 1, כיוון שההצעה היתה בבחינת "מעט מדי ומאוחר מדי": בתי הספר הוצעו להם חודש וחצי לאחר תחילת שנת הלימודים במיקום המרוחק מאד ממקום מגוריהם. כיוון שהורי עותרים אלה חששו להמתין ללא פתרון זמן כה רב, הם נרשמו ללימודים בבתי ספר פרטיים, וכשהגיעה ההצעה העדיפו שלא לטלטל את הילדים מבית ספר אחד למשנהו.

6. העותרים 12,13 ו-16, תושבי עיסויה, אשר שובצו מטעם משיבה 1 בבית ספר אל-עומריה בתוך הרובע המוסלמי בעיר העתיקה, נאלצו להתמודד עם מספר בעיות בהסעה, המאורגנת מטעם המשיבה 1. לאחר מספר תלונות ושורה של התכתבויות עם ב"כ המשיבה 1, הוחלף לאחרונה נהג ההסעה ומאז נפתרה הבעיה.

7. לאור קליטתם המאוחרת של העותרים במערכת החינוך - כחודשים לאחר תחילת שנת הלימודים - נזקקו העותרים לשיעורי השלמה על מנת שיוכלו להשתלב בכיתות ולעמוד ברמה הפדגוגית החינוכית הנדרשת. בעקבות התעקשות העותרים ודרישות חוזרות ונשנות מב"כ משיבה 1, הוסדר העניין ומרבית העותרים מקבלים שיעורי השלמה. חרף קיומה של מחלוקת בין הצדדים לגבי מספר מקצועות, שהעותרים אינם מקבלים בהם שיעורי השלמה, לא מצאנו לנכון להלאות את בית המשפט בפרטים אלו, ואנו בטוחים כי המשיבה 1 תעשה כל אשר נדרש על מנת לתת מענה לעותרים, שזקוקים עדיין לשיעורי השלמה.

8. **בנסיבות אלו נתקבלו הסעדים שנתבקשו בעתירה. על כן, מבקשים העותרים בית המשפט הנכבד להורות על מחיקת העתירה, בכפוף לכך שאכן יינתנו שיעורי השלמה שהובטחו ויידרשו בהמשך.**

9. על אף שבית המשפט קבע בהחלטתו מיום 4.11.08 כי העתירה תימחק ללא פסיקת הוצאות, הרי שהחלטה זו ניתנה לפני שנשמעו טיעוני הצדדים בענין, ולפיכך בית המשפט הנכבד מתבקש לשקול מחדש את שאלת ההוצאות. **אנו סבורים שהעתירה זנן היא מקרה מובהק שבו מוצדק לפסיקת לפסוק הוצאות לטובת העותרים.**

10. הלכה פסוקה היא, כי המבחן הנהוג בשאלה אם לחייב משיב בהוצאות לאחר מחיקת העתירה, מתמקד בשאלה: האם היה קשר סיבתי בין הגשת העתירה לבין מתן הסעד (בג"צ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מח(4) 217, 219; בג"צ 5662/01 ריש נ' שר התחבורה (טרם פורסם)). הפסיקה קובעת כי המשיב יחויב בהוצאות ובשכר טרחת עורך דין כאשר העתירה עונה לאחד מין הקריטריונים הבאים: היה צידוק בהגשת העתירה; העותר מיצה את האפשרויות העומדות לפניו טרם הגשת העתירה; לא היה שיהוי בהגשת העתירה; עצם הגשת העתירה היא שהניעה את המשיב לתת את הסעד המבוקש.

11. עתירה זו עונה על כל הקריטריונים האמורים. זכותם של העותרים להשתלב במוסדות החינוך של המשיבה 1 אינה נמצאת במחלוקת. למרות זאת, המשיבים מיאנו לקבל את העותרים למערכת החינוכית במשך שבועות ארוכים לאחר פתיחת שנת הלימודים תשס"ט.

12. הקשר הסיבתי בין הגשת העתירה לקבלת הסעד הוא ברור: רק בעקבות הגשת העתירה קיבלו העותרים את הסעד העיקרי שביקשו - קליטתם בבתי ספר בירושלים.

13. העותרים מיצו את האפשרויות העומדות בפניהם טרם הגשת העתירה, בכך שפנו פעמים רבות אל המשיבים בבקשה להסדיר את לימודי העותרים. פניות אלה פורטו בהרחבה בגוף העתירה.

14. גם פניות האגודה לזכויות האזרח לסמנכ"ל משרד החינוך, בבקשה להתערב בנעשה במינהלת החינוך של עיריית ירושלים ולהורות על קליטת הילדים הזכאים לחינוך חנים למוסדות החינוך של העירייה – נותרו ללא התייחסות (ראו נספחים לעתירה).

15. הזדרזותה של המשיבה 1 להסדיר את לימודי הילדים, לאחר הגשת העתירה, רק מדגישה את הפגם חמור שנפל בהתנהלותה בעניין לימודי העותרים.

16. מכאן, שעצם הגשת העתירה היא שהביאה, למעלה מחודשיים לאחר פתיחת שנת הלימודים תשס"ט, לקליטת העותרים במוסדות החינוך. די בכך כדי לקבל את בקשת העותרים לפסיקת הוצאותיהם.

17. נוסף על כך, ההזנחה המתמשכת של המשיבים בפיתוח מערכת החינוך בירושלים המזרחית, אשר פורטה בהרחבה בעתירה, אינה יכולה לשמש תירוץ לאי קבלת תלמידים ללימודים. המשיבה 1 טענה כי היא פועלת ללא לאות, בונה ומתכננת בתי ספר חדשים, אולם, למרבה הצער, מלבד מספר בודד של כיתות לימוד שהתווספו השנה, אין לטענה זו סימוכין בשטח.

18. בשנתיים האחרונות פסק בית משפט נכבד זה הוצאות למשיבים בסך 2,500 ₪ ומע"מ בעתירות מנהליות דומות לעתירה זו, שגם בהן התבקש הסעד של הסדרת לימודי ילדים מירושלים המזרחית במערכת החינוך העירונית. גם אז חלפו שבועות ארוכים עד שהמשיבה 1 הסדירה את לימודי הילדים, ולימודיהם הוסדרו רק בעקבות הגשת העתירות.

העתק פסק הדין בעת"מ 1114/06 קימרי ואח' נ' עיריית ירושלים מיום 15 בדצמבר 2006 **מצ"ב ומסומן ע/1**.

העתק פסק הדין בעת"מ 855/07 קינבי ואח' נ' עיריית ירושלים, מיום 24.12.07, **מצ"ב ומסומן ע/2**.

19. על אף נסיון השנתיים הקודמות, חזרו המשיבים גם השנה על התנהלותם, אשר מפירה את זכותם הבסיסית של הילדים ללמוד, ונראה כי המשיבים לא הפיקו את הלקחים מהעתירות הקודמות. העותרים סבורים כי הדבר מצדיק להטיל השנה על המשיבים הוצאות גבוהות הרבה יותר, אשר ידרבנו אותם שלא לשוב על התנהלות זו גם בשנת הלימודים הבאה, ואולי אף יביאו את המשיבים להקמת מנגנון מנהלי רציני יותר, שיבטיח את הסדרת לימודיו של כל ילד וילד, שיבקש ללמוד במערכת החינוך הציבורית, כבר בתחילת שנת הלימודים, וללא צורך בפנייה לערכאות.

20. **בהחליטו על שיעור ההוצאות להן זכאים העותרים, מתבקש בית המשפט הנכבד להביא בחשבון את הפגיעה המתמשכת בזכותם הבסיסית של העותרים ללימוד, את ההפרה של חובות המדינה לפי חוק לימוד חובה, התש"ט – 1949, את התנהגותם הפסולה של המשיבים ואת חוסר המעש שלהם לנוכח הפניות החוזרות ונשנות אליהם, קודם להגשת העתירה.**

היום, 4.1.2009

נסרין עליאן, עו"ד
ב"כ העותרים